

ת"פ (קריות) 3435-11-23 - מדינת ישראל נ' פלונית

ת"פ (קריות) 3435-11-23 - מדינת ישראל נ' פלונית שלום קריות

ת"פ (קריות) 3435-11-23

מדינת ישראל

נ ג ד

פלונית

בית משפט השלום בקריות

[05.01.2025]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

פסק דין

(לא הרשעה)

כתב האישום וההלים

1. נגד הנואמת הוגש כתב אישום המיחס לה עבירות תקיפה סתם- בן זוג, לפי סעיף 382(ב)(1) + 379 לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן - חוק העונשין) והזק לרכוש בمزיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין. בישיבת יומם

30.6.24 הגיעו הצדדים להסדר טיעון בגדירו הודתה הנואמת בעובדות כתב אישום מתוקן והוסכם על הפניהה לשירות המבחן. עוד הוסכם שככל שהתקיר יהיה חיובי (באופן אותו הגדירו הצדדים), תעזור המאשימה למסר

мотנה וענישה בלבד ואילו ההגנה מצדיה, רשאית לטען באופן חופשי, לרבות ביחס לביטול הרשעה.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי היו הנואמת והמתלוון נושאים אף פרודים ולהם שתי בנות קטיניות שהתגוררו עם הנואמת. ביום 23.10.11, במהלך ויכוח, סטרה הנואמת למתלוון מספר פעמים בלחיו

ושרטה אותו בצווארו ובידו. כן משכה בחזקה בשרשראת שהייתה תליה על צווארו וקראה אותה כמו גם את החולצה שלבש (הערה: בסעיף 3 לכתב האישום כונה בשוג המתלוון - "הנאשם").

תסוקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן הגיע תסקיר בו פורטו בהרחבה נסיבות חייה של הנאשמת שאן זה המקום להרחיב בהן. בתמצית יש אמר כי הנאשמת כבת 37, ללא עבר פלילי, נשואה למתلون ואמ לשני ילדים בגילאי 8-5. לאחר שחרורה מהヅבא השליםה לימודי תואר ראשון בתחום משאבי אנוש ומזה עשוור היא עובדת כמנהלת צוות במוסד אקדמי. מעסיקה תיאר במכtab את מסירותה ומינויו שהיא הגבוחות ואת שביעות רצונו מתפקודה. הנאשمت תארה בהרחבה את מערכת היחסים עם בעלה-המתلون, שיתפה על אוזות קשיים בחזיות ועל משבר אמון שעמד בבסיס העימות המתואר בכתב האישום. כן תארה שהתקשתה ביום האירוע לשמר על איפוק מתוק תשושת פגעה ועלבן שחוותה. הנאשמת קיבלה אחריות מלאה למעשיה, זיהתה את החומרה והפסול שביהם והביעה אמפתיה כלפי המתلون וחרטה. מפגשה עם המתلون עלו תכנים דומים באשר למשבר במערכות היחסים והשנים תארו כי לפני כינה שבו לנחל קשר זוגי, השתלבו בהליך טיפול שסייע להם לעבד את המשבר וכי רצונם לשמר על התא המשפחתי. המתلون תאר את האירוע כחריג ונקיותי ולתוושתו גם הוא פעל באופן שגוי ופוגעני כלפי הנאשמת. כן תאר שקרוב משפחה שהיה באותו הזמן משטרת ובאותה עת סבר שהאפקט ההרטנטי יוניק לו יתרון בהליך הגירושין.

משיחת עם המטפלת הזוגית של השניים עליה כי הם עברו תהליך משמעוני, הפיקו ממנה תועלת ורכשו מינויו לניהול תקשורת מיטיבה, מכילה ותומכת. לדבריה, הליך הטיפול הסטיים לאחר השלמת מטרותיו והוא סייע לייצב את מערכת היחסים הזוגית. קצינת המבחן התרשםה מבני הזוג קשורים זה לזה, האירוע היה חד פעמי וחיריג והם מעוניינים לשמור את מערכת היחסים הזוגית. רמת הסיכון והערכה נنمוכה והומלץ על ענישה בדמות צו של"צ, ללא צו מבחן, וזאת לאור ההליך הטיפול המצליח שעברו בני הזוג. ביחס להרשעה הומלץ לבטלה, בין היתר לאור העבר הנקי, קבלת האחריות, הסיכון הנמוך להישנות עבירות והסבירות שהרשעה תצמצם את מגוון אפשרויות התעסוקה של הנאשמת וכן תפגע במרקם היחסים הזוגי ובשםה הטוב של הנאשמת.

טיועני הצדדים לעונש ולשאלת הרשעה
4. המתلون העיד לעונש מטעם ההגנה ואציין כבר עתה שהוא נכון לצד הנאשمت בכל הדינומים וניכר היה שהשניים קרובים ומציגים חזית אחת. בעודותו תאר המתلون את הצלחת הטיפול הזוגי, את מערכת היחסים התקינה ביום, ציין שככל ענישה מוחשית תזיק למשפחה ובקש להקל על הנאשمت ועל התא המשפחתי כלו.

5. המאשימה הסכימה שהتسקיר חיובי ומקיים את תנאי הסדר (באופן אליו התching'בה) ומשכך טענה למסר מותנה וצוויל של"צ וմבחן. עם זאת נתען שאין נמצא ימוך המצדיק הימנעות מהרשעה וזאת בהיעדר נזק מוכחה.

6. ב"כ הנאשמת עתר לאמץ המלצות הتسקיר במלואן לרבות בשאלת הרשעה. הודהש כי בני הזוג סיימו בהצלחה היליך טיפול זוגי וכי מדובר בנאשמת שזו הסתבכוותה הראשונה עם החוק אשר קיבלה אחירות מלאה למשעה וכי הרשעה תזיק לה. לאור כך בקשה ההגנה לבטל את הרשעה ולאמץ את המלצות הتسקיר.

7. הנאשמת בדבריה האחרונים קיבלת אחירות לעונש אם כי טענה שהאירוע יצא מפרופורציה, במיוחד לאור העובדה שהמתلون לא פעל להגשת התלונה מיזמתו ואף ביקש לבטלה. כן הביעה חשש שלא תצליח לעמוד בדרישות צו של"צ בשל עיסוקיה והעובדת שהיא מתחילה ללמידה לתואר שני.
דין והכרעה

8. אקדמי ואומר כי דעתו היא שכן להורות במקרה זה על ביטול הרשותה תוך הטלת צו של"צ. אນמך מסקנתנו להלן.

9. ההלכה בדבר יכולתו של בית המשפט להימנע מהרשעת נאש שמנצאה אשם מוכרת ולא ארchip. עם זאת אצ"נ בקצתה כי הכל הוא הרשותה ואילו הימנעות מתוצאה זו היא החיריג וזאת במקרים בהם נמצא שקי"ם יחס בלתי סביר בין הנזק שיגרם לנאש מהרשעתו בדיון, בין האינטרס החברתי שבמצוי הדיון עמו ובתועלת הציבורית שתושג מכך (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (3) 337); (ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.2007)).

בתמצית "אמיר כי לצורך מענה על שאלה זו בוחן בית המשפט ראשית אם העבירה, בנסיבות ביצועה, מאפשרת להימנע מהרשעה מביל שיפגעו יותר שיקול העונשה וככל שההתשובה לשאלת זו חיובית נבחנת השאלה "עד כמה עלול הנאשם להיפגע כתוצאה מעצם הרשותה" (ע"פ 8169/20 ח'ם שלום נ' מדינת ישראל (26.8.2021)), כאשר עיקר הבדיקה היא ביחס לפגיעה בשיקומו ובעתידו של הנאשם. עם זאת, יש לבדוק גם את יחסו של הנאשם לעבירה, את הסיכון להישנות, את עברו הפלילי ואת המלצת הגורמים הטיפולים.

10. עבירות אלימות במשפחה נתפסות כבעלות חומרה ממשית ומשכך לא בנקל יקבע בית המשפט שניית להציג את תכליות הענישה בעבירות אלו תוך ויתור על הרשותה (ראו למשל רע"פ 6002/22 אלכסנדר ריאבנקו נ' מדינת ישראל (19.9.2022); רע"פ 8755/21 פלוני נ' מדינת ישראל (23.1.2021), פסקה 9; רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021), פסקה 8). עם זאת, גם בעבירות אלו יש לבחון את עובדות המקרה, נסיבותו וחומרתו על מנת לגבות מסקנה בדבר האפשרות לוותר על הרשותה בגיןו.

11. בעניינו, גם שאין להקל ראש בנסיבות המקרה, דעתו היא שמדובר במקרה בו ניתן לשקל ביטול הרשותה והבאתי בעניין זה בחשבו את התקיון בכתב האישום לפי נמחקה העבירה הכלולת חבלה, כך שיש לדבר למתן מעט את נסיבות המקרה. וכך יש להוסיף את הרקע לאירוע כפי שתואר בתסaurus, תוך שודגש שמדובר בכך להצדיק את המעשה. ודוק: הרקע לא פורט בכתב האישום המתוקן אך הוא עולה בתסaurus מפני שני הצדדים כך שסבירתי שניית לראות בכך נתון מוכח. משכך, עיקר המשקל יוסט לעבר מידת הפגיעה שתוגרם לנאשמת בשל הרשותה ולנושא זה בעבר CUT.

12. לדידי, הרשותה הנאשמת במקרה זה עלולה לגרום לפגיעה קשה וחריפה בשיקומה ובכל מקרה לפגיעה שאינה שווות ערך לאינטראס הציבורי שבמצוי הדיון עמה. הנאשמת היא אישת כבת 37 נעדרת עבר פלילי, אם ילדים אשר שירות המבחן התרשם ממנה בצורה חיובית. צוין כי מדובר באישה נורמטיבית ומתפקדת אשר קיבלה אחריות מלאה למעשייה והביעה חריטה עמוקה. הנאשמת הכירה בכישלונה, בני הזוג השתלבו מיוזמתם בטיפול זוגי ופעלו לשיקום מערכת היחסים ולשמירה על התא המשפחת. מאז האירוע החלפה למעלה משנה ללא אירועים נוספים. בני הזוג התגברו על הקשיים ועל השלכות האירוע והמשבר שקדם לו והם מקיימים כיום קשר זוגי קרוב, קשוב ומיטיב. כן התרשם שירות המבחן מרמת סיכון נמוכה מהנאשמת והמתلون מסר שאינו חשוב ממנה.

13. טענת הנאשמת היא שעל אף שהיא עבדת שנים לא מעטות באותו המקום, הרשותה עלולה למנוע ממנה להשתלב במקומות אחרים בעתיד. שירות המבחן שותף אף הוא לחשש זה. המאשימה מנגד טוענת שאין מדובר בפגיעה ממשית שראוי להזכיר בה לצורך ביטול הרשותה.

14. אכן, טענות הנאשמה בעניין התעסוקתי הן ספקולטיביות במידה מה אך איןני סבור שניתן לבטלן ויש ליתן להן את משקלן הראוי במלול נסיבות העניין. הנאשמת צעירה יחסית ובהחלט סביר שתבקש לשנות את מקומם העובדה ולהתפתח לכיוונים אחרים התואמים את יכולותיה והשכלתה. לראייה, היא החלה בלימודים לתואר שני, למדנו שאינה קופאת על השמרים והוא מעוניינת בהתפתחות ובשינוי. משכך, והגמ' שמדובר באפשרות שאינה בעלת הסתברות ברורה בשלב זה, דעתך היא שאין להעתלם מסיכון זה ויש להביאו בחשבון בחשבונו של המבחן והוא שהימנעות

15. ואולם, בכר לא מסתכנים הדברים יש להביא בחשבון גושא נושא שעלה שירות המבחן והוא אינו בתחום מהרשעה תפחית מוגרמי המתח בין בני הזוג ותשיע בשיקום. מקובל עלי' שנושא הפגיעה התעסוקתית לרוב איננו בתחום המוחיות של שירות המבחן ואין לו יתרון כלשהו על בית המשפט בנושא זה (אלא אם מדובר בפגיעה תעסוקתית הקשורה לדימוי עצמי נמור של האדם המושרעת וכיצד'). מנגד, בנושאים טיפוליים ושיקומיים לשירות המבחן יתרון ברור והדבר מצוי בלבת מומחיותו, כך שיש ליתן לעמדתו בנושא זה משקל ממשי, הגם שאין חובה כਮובן לקבל את המלצה (ראו למשל [בע"פ 8215/16 אברהם יצחק נ' מדינת ישראל \(29.3.2017\)](#)). אזכיר כי בمراجعة זה המתلون לא פנה

כל למשטרה אלא קרובו משפחתו הם שעשו כן והוא אף ציין שבשבועו סבר שהتلונה מצביב אותו בעמדת יתרון בהליך הגירושין. מאז שיקמו הצדדים את היחסים, התגברו על הקשיים והמשברים והם מגדים את ילדיהם הקטנים. המתلون אינם מעוניין כלל בהליך ובענישה והתרשםתי שעל רקע הנסיבות שהביאו לאירוע, הרשעת הנאשمة עלולה להזכיר מאד על מערכת היחסים, ליצור מתחים בין השניים ולפגוע בסיכויי שיקום התא המשפטי ובהतאמה בשיקום הנאשמת, שהרי לא ניתן להעתלם מתרומות יציבות התא המשפטי על שיקומה האישית.

16. ודוק: השיקול המשמעותי בעת הדיון בבקשתה לביטול הרשעה הוא הערכת הנזק שייגרם עקב הרשעה ובכלל זה נזק הנובע מפגיעה בשיקומו של הנאשם, ובשאלה אם הוא עולה בצורה ניכרת על האינטרס הציבורי שבהרשעה ([בע"פ 2698/24 דוד סילבר נ' מדינת ישראל \(5.12.2024\)](#), פסקה 30; להלן - עניין סילבר). אכן, פגיעה תעסוקתית הוכרה לא אחת ככך העולוה לגרום לפגיעה בשיקום, ואולם מובן שדרכי הפגיעה בשיקומו של אדם אין מסתכמות בהיבט התעסוקתי בלבד וקיימות סיבות רבות שעולות להביא לפגיעה בהסבירן בנסיבות אשר ראוי להסבירן בחשבונו לצורך שאלת הרשעה. כפי שצווין לעיל, המתلون הגדר את האירוע כחריג וחד פעמי ושהתרחש על רקע משורם עמוק שחו בבני הזוג ופגיעה רגשית לא מבוטלת שנגרמה לנאשמת בשל התנהגותו שלו. בני הזוג היו פרידיה ובוטפו של יום החלטתו לשיקם את יחסיהם, עברו טיפול זוגי מוצלח וכיום הם מבקשים לאפשר להם לחוות את חייהם, לגדל את ילדיהם ולהניח את הדברים מאוחר. לדידי, שילובם של שיקולים אלו כולם, הינו אפשרות לפגיעה תעסוקתית יחד עם הפגיעה שתיגרם לתא המשפטי באם הרשעה תוואר בעינה, מכיוון למסקנה לפיה הוכחה פגיעה מוחשית וكونקרטית שתגרם לנאשמת בשל הרשעה.

17. שוב אצין שלא הטעלתתי מכך שהפגיעה הנטענת אינה וודאית במובן זה שלא ניתן "לשיט עליה את האצבע", אך סברתי שמדובר בקרבה מספקת לוודאות הנדרשת במקורה זה ובكونקרטיות מספקת באופן המצדיק שלא לעמוד על הרשעה. בסופו של יומם הבדיקה אינה טכנית-פורמלית אלא פרי איזון בין מכלול הנסיבות לרבות מידת החומרה היחסית שבהתנהגות מושא האישום, באופן שלעתים כאשר זו נמוכה יחסית ניתן יהיה להסתפק בפגיעה מוחשית-קונקרטית פחותה מאשר במקרים אחרים בהם ישם דגש דוקא על רכיב זה (ראו: "בין התבוחנים הללו מתקיימת מעין 'מקבילות' כוחתי, במובן זה שככל שמעשה העבירה חמוץ יותר, נדרש הנאשם להוכיח פגעה קונקרטית ולא והוא די בתרחיש תאורי או אף בהוכחת מידתproximity של נזק קונקרטי. מנגד, ככל שמעשה העבירה קל יותר, אפשר כי בית המשפט יטה להסתפק בהוכחת פגעה כללית יותר" ([עפ"ג 66903-07-20](#))abo מדיעם נ' מדינת ישראל (30.12.2020); וראו גם עניין סילבר, פסקה 29).

הן מבחינת הנזק שנגרם והן מבחינת נסיבות העניין הכלולות וייחסו של הנאשם לאירוע - אז וכעת. נסיבות אלו מזכירות הקלה בדרישה להוכחת פגעה בשיקום ודעתו היא כי די בנזק שהוכח לצורך עמידה בדרישה זו מבלי לפגוע באינטרס הציבורי.

18. לאור כל זאת, דעתך היא שנוטנו מקרה זה מצדיקים, על רקע מכלול הנסיבות, להימנע מהרשעה. בעניין זה הבאתិ בחשבן כאמור את העובדה שבני הזוג ממשיכים לחיות ביחד, את עמדתו של המתلون ביחס לעצם הגשת התלונה וההיליך המשפטי, את המחויבות שהפגיעה הנאשמה להיליך הטיפול הזוג ואת התמרץ החובי שישוג בהימנעות מהרשעה לצורך קיום צו השל"צ. כן יזכיר כי קצינת המבחן לא המליצה על העמדת הנאשמת בצו מבחן, בין היתר לאור העובדה שמדובר באירוע חרג ובני הזוג עברו טיפול זוגי ומסוכנות כיום נמוכה. מובהר לנאשמת שנייתה לה הדמנות חריגה ועליה לקיים את הוראות שירות המבחן וכי אם לא תעשה כן ניתן יהיה להפיקע את צו השל"צ, להרשיעה ולהטיל עליה ענישה נוספת.

19. סיכומו של דבר אני קובע כדלקמן:

א. אני מבטל את הרשעה בהתאם לסעיף 192א' **לחסד פ'**.

ב. אני מחיב את הנאשمة לבצע 100 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שיגיש שירות המבחן בתוך 45 ימים.

ג. הנאשמת תהחיל להימנע במשך שנה מביצוע עברית אלימות פיזית לפני בן זוג. ככל שתפרק התcheinות זו תשלם סך של 2,000 ל"נ. הנאשמת הצהירה שהיא מבינה את תוכנה של ההתחייבות ומסכימה לה כך שאין צורך בחתימה. המזיכירות תמציא את פסק הדין לשירות המבחן.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ה' בטבת תשפ"ה, 05 נואר 2025, במעמד הצדדים.